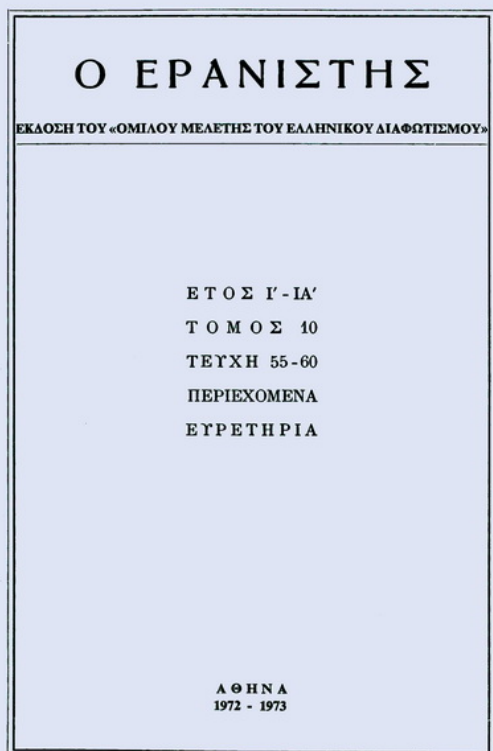

The Gleaner

Vol 10 (1973)

Μία διασάφηση σχετικά με το «Ημερολόγιο» του
Ιακώβου Ν. Τομπάζη

Ρωξάνη Δ. Αργυροπούλου

doi: [10.12681/er.9490](https://doi.org/10.12681/er.9490)

Copyright © 2016, Ρωξάνη Δ Αργυροπούλου

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Αργυροπούλου Ρ. Δ. (2016). Μία διασάφηση σχετικά με το «Ημερολόγιο» του Ιακώβου Ν. Τομπάζη. *The Gleaner*, 10, 66–67. <https://doi.org/10.12681/er.9490>

ΠΑΡΑΣΧΟΛΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΣΑΦΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ» ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ Ν. ΤΟΜΠΑΖΗ

Ἡ ἔκδοσι μιᾶς ἐφημερίδας τὸ 1821 ἀπὸ τὸν ναύαρχο Ἰάκωβο Τομπάζη στὴν Ὑδρα, τρία χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκδοσι τοῦ «Φίλου τοῦ Νόμου» παρουσιάζεται σὰν μία ἐνδιαφέρουσα ὑπόθεσι γιὰ τοὺς ἱστορικοὺς τοῦ ἐλληνικοῦ ὕπου. Ὁ Φ. Μιχαλόπουλος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὴν πρόβαλε, στηριζόμενος σὲ ὑποσημείωσι τοῦ προλόγου τοῦ φυλλαδίου τοῦ Κωνσταντίνου Μηνωῖδῃ Μηνᾷ, *Πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης Ἕθνη Προκλήσεις, εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων*, Παρίσι 1826 (βλ. Φ. Μιχαλόπουλος, *Μία ἄγνωστος ἐφημερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως «Ὁ Ἑλληνικὸς Καθολέπτης» 1821-1823*, ἐφημ. «Καθημερινή», φ. 21 Ἰουλίου 1940). Στὴν ὑποσημείωσι αὐτῇ ὁ γάλλος ἐκδότης παρουσιάζει τὸν Μηνᾷ ὡς τὸν συγγραφέα τοῦ «Discours, adressé en 1821 aux Souverains de l'Europe, par ordre de l'administration d'Hydra, et considéré par elle comme le manifeste de la Grèce, ce qui est prouvé suffisamment par le journal de l'amiral Tombazis...».

Ὅμως τὸ Journal αὐτὸ τοῦ Γιακουμάκη Τομπάζη δὲν εἶναι ἐφημερίδα, ὅπως ὑπέθεσε ὁ Μιχαλόπουλος, ἀλλὰ Ἡμερολόγιο, τὸ ὁποῖο, ὅπως θὰ δοῦμε, εἶχε εὐρύτατα κυκλοφορήσει μέσα στοὺς φιλελληνικοὺς κύκλους ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας χρόνια τοῦ Ἀγώνα. Οἱ σχέσεις τῶν Τομπάζη μὲ τοὺς φιλέλληνας ἦσαν στενές· τόσο ὁ Ἰάκωβος Τομπάζης ὅσο καὶ ὁ ἀδελφός του Μανώλης ἦσαν προσηνεῖς πρὸς τοὺς ξένους: «ils accueillent les étrangers avec une urbanité et un empressement d'autant plus agréables à rencontrer qu'ils sont plus rares à Hydra», σημειώνει ὁ Maxime Raybaud στὰ *Mémoires sur la Grèce pour servir à l'histoire de la guerre de l'Indépendance* (τ. Β' Παρίσι 1825, σ. 55). Ἀκόμη ἀλληλογραφοῦσαν μὲ φιλέλληνας ὅπως τὸν Voutier, τὸν Eynard καὶ τὸν Lebrun. Τὸ Ἡμερολόγιο τὸ ὁποῖο διατηροῦσε ὁ Ἰάκ. Τομπάζης εἶχε ἀποκτήσει χαρακτῆρα ἐπίσημης μαρτυρίας τοῦ Ἀγώνα ἀπὸ τὶς ἀπαρχές του: κάθε περιγραφή του ἐπιβεβαιώνεται μὲ τὶς ὑπογραφές αὐτοπτῶν μαρτύρων. Οἱ πρῶτες κιόλας ξενόγλωσσες ἀφηγήσεις τῶν γεγονότων τῆς ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀντλοῦν πληροφορίες ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Τομπάζη, πράγμα ποὺ δείχνει ὅτι τὸ Ἡμερολόγιο αὐτὸ κυκλοφοροῦσε σὲ χειρόγραφη μορφή ἀνάμεσα στοὺς φιλέλληνας. Στὰ 1822, ὁ Ἀνδρέας Μουστοξύδης δημοσιεύει στὸ Παρίσι ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο στὸ *Précis des opérations de la flotte grecque durant la révolution 1821 et 1822*, στὰ 1824-25 ὁ Maxime Raybaud ἀναφέρει ὡς πηγὴ γιὰ τὴν συγγραφὴ τῶν *Mémoires sur la Grèce* τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Τομπάζη (τ. Α', σσ. XIV/XV) καὶ στὰ 1832 ὁ Thomas Gordon δημοσιεύει ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ Ἡμερολογίου αὐτοῦ στὴν *History of the Greek Revolution* (τ. Α', σ. 254). Ἀρκετὰ χρόνια ἀργότερα, τὸ 1884, ὁ Victor Serres θὰ δημοσιεύσῃ στὸ Annuaire de l'Association pour l'encouragement des Etudes Grecques en France 18 (1884), σσ. 256 κέξ. τὸ χφ. τοῦ Ἡμερολογίου τῆς ἐξόδου τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου διορισθέντος διὰ τὸ αἰγαῖον πέλαγος, καὶ διοικουμένου

ὡπὸ τοῦ νανάρχου κυρίου Ἰακώβ Τουμπάζη ἀπὸ τὴν Bibliothèque Nationale (Supplément grec, 730). Τὸ χφ. αὐτὸ φέρει αὐτόγραφες σημειώσεις τοῦ Μηνωῖδῃ Μηνᾶ καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς πείθει ὅτι ὁ Μηνᾶς ἀνῆκε στὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα γνώριζαν τὸ 'Ημερολόγιο τοῦ Τομπάζη' τέλος εἶναι σαφές ὅτι ἡ ὑποσημείωση τοῦ φυλλαδίου τοῦ Μηνᾶ ἀναφέρεται στὸ 'Ημερολόγιο τοῦ Ἰακ. Τομπάζη καὶ ὄχι σὲ ἐφημερίδα.

Ρωξάνη Δ. Ἀργυροπούλου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ «ΛΟΓΙΟΥ ΕΡΜΗ»

Στὴν Αὐτοβιογραφία τοῦ Σαμουὴλ τοῦ Κυπρίου (βλ. Μ. Ι. Γεδεών, *Χρονικά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας*, Κων/πολις 1883, σ. 194 - 199) μνημονεύεται κάποιος διδάσκαλος Νικόλαος τὸν ὁποῖο ἐγνώρισε ὁ Σαμουὴλ στὰ 1817 στὸ Φιλολογικὸ Γυμνάσιο τῆς Σμύρνης καὶ πού, σύμφωνα μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ ἴδιου, εἶχε ἀκολουθήσει τὸν Κ. Κούμα στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅταν ὁ τελευταῖος προσκλήθηκε νὰ διδάξῃ στὴν Πατριαρχικὴ Ἀκαδημία (1814 - 1815).

Σὲ μιὰ ὑποσημείωση τῆς ἀνακοινώσεώς μου γιὰ τὸν Σαμουὴλ στὸ Α' Κυπριολογικὸ Συνέδριο (Ἀπρίλιος 1969) ἔχω συγκεντρώσει στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν ὑπαρκτὸ πρόσωπο τὸν διδάσκαλο Νικόλαο (παρὰ τὶς ἀρνητικὰς ἐρευνες τοῦ Γεδεών, ἔ. ἀ., σ. 211) καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐλέγχουν ἐπισφαλῆ τὴν ταύτισή του μὲ τὸν Νικόλαο Λογάδη (βλ. Τ. Θ. Γριτσόπουλου, *Ἡ Σχολὴ Κουρού - Τζεσμε*, ΕΕΒΣ, τ. 36, 1968, σ. 223). Πρόκειται — ὅπως ὑποστηρίζω ἐκεῖ — γιὰ τὸν συμρναῖο Νικόλαο Γεωργιάδῃ τοῦ ὁποῖου ἡ διδασκαλικὴ θητεία στὴ Σμύρνη μᾶς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὸν «Λόγιο Ἑρμῆ» (βλ. τόμους 1811, σ. 391, 1812, σ. 133, 1813, σ. 276). Στὸν «Λόγιο Ἑρμῆ» ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν πολὺ ἀργότερα δύο ἐπιστολές του ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, ὅπου φαίνεται πὼς ἐγκαταστάθηκε τελικὰ (βλ. 1819, σσ. 815 - 821 καὶ 871 - 873). Μὲ τὴν πρώτη ἀπὸ αὐτὰς παίρνει μαχητικὸ μέρος στίς ἔριδες ἀνάμεσα στίς παρατάξεις τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ» καὶ τῆς «Καλλιόπης», ἡ ὁποία καὶ δὲν θὰ τοῦ χαρισθῇ γιὰ τὴν κοραϊκὴν του ιδεολογία (βλ. «Καλλιόπη» 1821, σ. 28 κέ.).

Οἱ παραπάνω πληροφορίες μποροῦν τώρα νὰ συμπληρωθοῦν μὲ ἄλλες πού ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸν τελευταῖο τόμο (1821) τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ». Τρεῖς ἀνώνυμες ἐπιστολές ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι πού δημοσιεύονται ἐκεῖ μὲ τὴν ὑπογραφή «ὁ γνωστὸς φίλος σου» ἢ «ὁ φίλος σου», εἰκάζω πὼς ἔχουν συντάκτῃ τους τὸν Νικόλαο Γεωργιάδῃ. Οἱ δύο πρῶτες (σσ. 129 - 130 καὶ 181 - 182), γραμμένες προφανῶς ἀπὸ λόγιο πού ζοῦσε ἀπὸ κοντὰ τὰ σχολικὰ πράγματα τοῦ Βουκουρεστίου, παρέχουν λεπτομερειακὰς εἰδήσεις γι' αὐτά· ἡ τρίτη (σ. 195 - 213) ὑπεραμύνεται τῶν θέσεων τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ» στὴ διαμάχη του μὲ τὸν Ἀθ. Σταγειρίτη, τὸν ἐκδότῃ τῆς «Καλλιόπης», καὶ τὸν κύκλιο τοῦ Κοδρικᾶ. Ἡ ἀνωνυμία ἐξηγεῖται τώρα εὐκόλα: δὲν θὰ ἦταν φρόνιμο ὁ συντάκτης τῆς νὰ γίνη γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὀνομαστικὰ στόχος τῆς πολεμικῆς τῶν ἀντιπάλων του (πρβλ. καὶ Ἀπ. Δασκαλάκη, *Κοραῆς καὶ Κοδρικᾶς. Ἡ μεγάλη φιλολογικὴ διαμάχη τῶν Ἑλλήνων, 1815 - 1821*, Ἀθῆναι 1966, σσ. 162 - 164 καὶ 678 - 692 ὅπου ἀναδημοσιεύεται τὸ κείμενο. Ἡ πατρότητά του ἀποδίδεται σὲ φίλο ἢ συνεργάτῃ τοῦ Κοραῆ, σύμφωνα καὶ μὲ τὴν προγενέστερη ἄποψιν τοῦ Δ. Σ. Γκίνη, *Τὰ ἀνώνυμα ἔργα τοῦ Κοραῆ*, Ἀθήνα 1948, σ. 47).